

عنوان مقاله:

تاثیر تنش خشکی بر عملکرد و صفات مورفوفیزیولوژیک موسیر

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی ایده های نوین در کشاورزی، محیط زیست و گردشگری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی محمد نقاشی - دانش آموخته کارشناسی ارشد تولیدات گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ملایر

مجید رستمی - دانشیار گروه تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ملایر

مهدی قبولی - استادیار گروه تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ملایر

خلاصه مقاله:

با توجه به وضعیت برداشت موسیر از رویشگاه های طبیعی، انجام مطالعه در زمینه بومی سازی این گونه گیاهی اهمیت فراوان دارد. در این پژوهش تاثیر اندازه پیاز و تنش خشکی بر ویژگی های مورفوفیزیولوژیک گیاه موسیر بررسی شده است. آزمایش به صورت کرت های خردشده و در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل وزن پیاز در چهار سطح و آبیاری (انجام آبیاری کامل و عدم آبیاری) بود. در طول دوره رشد ویژگی های فیزیولوژیک مورد پایش قرار گرفتند و در پایان فصل نیز با انتخاب نمونه های تصادفی عملکرد و اجزای عملکرد موسیر در تیمارهای مختلف مورد بررسی قرار گرفت. در شرایط تنش خشکی و با افزایش یافتن وزن پیاز کاشته شده، میزان کلروفیل a روند خاصی را نشان نمی داد. تنش خشکی سبب کاهش وزن موسیرها شد اما این کاهش وزن فقط در پیازهایی با وزن بین 20 تا 30 گرم معنی دار بود. همچنین تنش خشکی توانست تعداد پیازهای تولید شده را کم نماید که این کاهش فقط برای پیازهایی با وزن 10 تا 20 گرم معنی دار بود. در اثر تنش خشکی میزان کاتالاز و پروکسیداز افزایش یافت. اثر تیمار وزن پیاز موسیر بر صفاتی مانند میزان کلروفیل a، وزن موسیرهای برداشت شده، میزان پروکسیداز و میزان کاتالاز موسیرها معنی دار بود.

کلمات کلیدی:

کاتالاز، پروکسیداز، کلروفیل a، موسیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1133048>

